

кия проходъ, всички бѣха забележили, че генералъ Столѣтовъ отсъствувахе. Опълченцитѣ се чудѣха, защо обичниятъ генералъ не командува. Сетне стана известно, че генералъ Столѣтовъ получилъ заповѣдь да напусне главната команда надъ опълченцитѣ и да замине за друга войска, а вмѣсто него да дойде генералъ *Давидовъ*.

Опълченцитѣ посрещнаха тази новина съ голѣма скръбъ. Ала не се мина много и скръбъта на опълченцитѣ се замѣни съ безкрайна радостъ. Достигна известие, че главнитѣ руски войски превзели Одринъ и турцитѣ сключили на 19 януарий *примирие*. Това бѣ посрещнато съ безкрайна радостъ.

Получи се заповѣдь да се спратъ вече боеветѣ. — Примирие — примирие, но освобождава ли се България? питатъ всички българи. Не бива вече да се лъжемъ. Нашитѣ дѣди казватъ, че въ България сж идвали 3—4 пжти руски войски, побеждавали турцитѣ, па се завръщали въ Русия. Тогава турцитѣ идваха и за българитѣ настѣпваха още по-черни дни.

Котленци и сливенци бѣха много невѣрници. Тѣхнитѣ прадѣди посрѣщали руситѣ презъ 1808 г., презъ 1828 г. и презъ 1855 г., но нищо не излѣзло. Руската войска се завръщала въ Русия, турцитѣ отново дошли, та изпотрепвали раята. Тогава много българи избѣгали въ Бесарабия, въ Влашко, въ Унгария и въ Русия. Да не би и сега да стане сжщото? Обаче, новиятъ генералъ на опълчението Давидовъ увѣри всички, че този пжтъ България вече ще бжде свободна. Рускитѣ войски отъ Одринъ потеглили за Цариградъ и се спрѣли при селцето *Санстефано*, гдето ще се сключи *истински миръ*.

Тѣзи думи успокоиха всички. Генералъ Давидовъ даде заповѣдь да се почистятъ всички опъл-